

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπενθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπενθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Δι' σκέψεις τῆς διοικήσεως διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ μητροπολίτου Πρεβέζης. — Ἡ ἐπαρόδος αὐτοῦ εἰς Πρέβεζαν — Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων. — Ἀποδείξις ἐν Πρωτοφίῳ. — Ἡ ῥῆσις μετὰ τῆς Ἰταλίας — Ἰταλικὰ πολεμικὰ εἰς Πρέβεζαν — Ἀποδόσεις κινδύνου

Εἰς τὸν Μητροπολίτην Πρεβέζης Κοσμάν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Βαλῆ ἄδεια, ἐπὶ σκοπῷ νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δώσῃ λόγον διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Ἡ Α. Σ. κ. Κοσμάς ὅμως ἀρνεῖται νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, λέγων, ὅτι μόνον κατὰ διαταγὴν τοῦ Πατριαρχείου δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀφ' οὗ ὅμως πρῶτον ἀφεθῇ ἐλευθερός, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν καὶ ἀφ' οὗ δοθῇ εἰς αὐτὸν ἱκανοποίησις τελεία πρῶτον διὰ τὴν ἀνομιαν αὐτοῦ σύλληψιν καὶ διὰ τὸν βαρβαρῶτατον τρόπον τῆς εἰς τὰ Ἰωάννινα προσαγωγῆς αὐτοῦ. Αἱ παρατηρήσεις τοῦ Μητροπολίτου μὲν φιλίνονται ὅχι μόνον δικαιοῦται καὶ πολὺ μεμετρημέναι, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαιόταται πρὸς μικρὰν τινα ἀναχαίτισιν τῶν φυσικῶν ὁρμῶν τῆς τουρκικῆς ψυχῆς εἰς τὴν βίαν καὶ κακοπραγίαν· εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιμείνῃ ὁ ἱεράρχης, ἵνα δείξῃ εἰς τὰ ἐνταῦθα ὄργανα τῆς τουρκικῆς θηριωδίας, ὅτι δὲν δύναται πάντοτε ἄνευ ζήμιας νὰ ἀφῇ-νωσιν ἀχαλίνωτον τὸν ἄγριον ὁρμέφυτον, ἀλλ' ὅτι πρέπει καὶ ἡ βία νὰ ἔχῃ κάποια ὅρια, πέραν τῶν ὁποίων δὲν δύναται ἀκινδύνως νὰ πηδῶσιν, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιμείνῃ, ἵνα δείξῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅποια εἶνε ἡ κατάστασις ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν φροντίδα μαινομένων ἐκ τῶν παθῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι καὶ αὐτὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ γένους παρέσυραν εἰς τὰς φυλακάς ὡς τὸν τελευταῖον κακούργον· εἶνε ἀνάγκη ἐπιμονῆς, ἵνα δειχθῇ ὅτι οὐδεμία ἀσφάλεια ζωῆς ὑπάρχει ἐνταῦθα καὶ ὅτι ὅλοι ζῶμεν ἐν τῷ κινδύνῳ ὑπὸ κράτος δεινοτάτου φόβου τρέμοντες καὶ ἀσφάλ-λοντες· ἀλλὰ πολὺ περισσότερο πρέπει νὰ γείνῃ ἐπὶ τέλους γνωστὸν ἂν ἔχωμεν ἢ δὲν ἔχωμεν ἐκκλησιαστικὰ προνόμια, εἶνε γνωστὴ ἡ τουρκικὴ πονηρία, ἡ ὅποια πάντα ἐννοεῖ νὰ καταπατήσῃ ὀχυρωμένη ὀπισθεν ἀναισχύτων προφάσεων πάντοτε· φοβοῦμαι μήπως ἡ καταπάτησις τῶν προνομίων εἶνε ἡ κυρίως αἰτία τῆς ἀγρίας συλλήψεως τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ ἐὰν εὕρῃ ἀντίστασιν, ἐὰν πληροφορηθῇ ὅτι δὲν εἶνε παιγνίδιον, θὰ προφασισθῇ μὲν σήμερον ὅτι λάθος συνέβη, ἵνα ἐπαναλάβῃ θρασύτερον αὐριον τὸ πείραμα, καὶ πάλιν ἄλλοτε μέχρι τῆς τελείας καταπατήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν προνομίων. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέβλεπεν ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ διατόξευσα τοὺς ἐνταῦθα νὰ προβῶσιν εἰς τὴν παράνομον σύλληψιν τοῦ Μητροπολίτου Πρεβέζης, οἱ ἐντεῦθεν ὅμως προκαλέσαντες τὴν διαταγὴν ἐπὶ τίνι σκοπῷ ἐπραξαν τοῦτο; οἱ ἐνταῦθα ζῶντες καὶ προσέχοντες ὀλίγον τὸν νοῦν ἀφ' ἑνὸς

μὲν εἰς τὴν φυσικὴν διανοητικὴν ἀνικανότητα τοῦ Τούρκου καὶ εἰς τὰ ἐσχάτως διατρέξαντα εἰς τὴν Ἡπειρον καὶ εἰς τὴν ὅλην ἐν γένει ἐν Εὐρώπῃ αὐτοκρατορίαν διὰ μικρῶν συλλογισμῶν δύναται πολὺ εὐκόλως νὰ ἀνεύρωσι τὴν ἐξέλιξιν τῶν σκέψεων, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν παρ' αὐτοῖς.

Τὰ ἀλθανικὰ πράγματα παρέσχον οὐκ ὀλίγας ἐνοχλήσεις εἰς τοὺς κρατοῦντας καὶ ἐνέτειναν οὐκ ὀλίγον τὴν φροντίδα αὐτῶν, αἱ ἀκατάπαντοι ἐνέργειαι, αἱ πολλαὶ συλλήψεις, αἱ σύντονοι καὶ ἐπίμονοι ἐρευναι μὴ ἀγαγοῦσαι οὐδὲν ἀσφαλές εἰς τὸ μέσον, ἐγέννησαν καὶ ἐδυνάμωσαν εἰς τὴν ἄλλως ἀσθενῆ αὐτῶν κεφαλὴν τάσιν καὶ ῥοπήν εἰς τὰς ὑποφίας καὶ παραλόγους ὑπονοίας· τοῦτο ἐδήλωσαν φανερὰ διὰ τῶν ἐκτρώπων καὶ πρωτοφανῶν αὐτῶν ἐνεργειῶν. Εἰς ἐπίμετρον ὅλων τούτων ὁ ἐν Πρεβέζῃ μουτεσερίφης ἐτυχε νὰ εἶνε ἄνθρωπος τρελλὸς προσπαθῶν μὲ κάθε τρόπον νὰ δημιουργῇ ζητήματα διαβλέπων ἐν αὐτοῖς ἡθικὴν ἀμοιβὴν μεγάλην καὶ ὀνειρεύμενος ἀξιώματα μεγάλα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸν χωρίζει ἑκτακτος δρᾶσις μόνον καὶ ἀπόδειξις σπανίας ἱκανότητος. Ὁ ἀνόητος οὗτος μουτεσερίφης εἶχε μάθει ὅτι ὁ Μητροπολίτης Πρεβέζης βλέπων τὴν δεινὴν πενίαν, ἡ ὅποια καταμαστιίζει τὴν δυστυχιστάτην ἐκείνην ἐπαρχίαν, εἶχε διανείμει ἐκ τοῦ τομείου αὐτοῦ μικρὰν σχετικῶς ποσότητα ρόκας εἰς διαφόρους πτωχοὺς. Ἐκ τοῦ ἀθώου ἐντελῶς αὐτοῦ περιστατικοῦ ἐπλασε τίς οἶδε πόσας φαντασιοπληξίας περὶ κομιτάτων ἀοράτων, περὶ μεγίστων καὶ πολυπλόκων μηχανορραφῶν, περὶ τακτικῆς συνεννόησεως τῆς βασιλίσσης Ὀλγας μετὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ περὶ μυρίων ἄλλων μωρολογιῶν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συνηθέστατα γεννᾷ ἡ ζήρὰ κεφαλὴ τοῦ Περετῆ. Τὰς μωρολογίας ταύτας ἐσπευσε νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὸν Βαλῆν, ὁ ὁποῖος διατελὼν ἐν ἐξάψει ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω γραφέντων τὰ ὠκείοιποίησε καὶ προθυμότητα ἐσπευσε νὰ μεταβιβάσῃ ταύτας εἰς Κωνσταντινούπολιν βέβαιος ἴσως ὡς ὅτι θὰ ὀρέψῃ ἀφθόνους δάφνας ἱκανότητος ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως βεβαιωτάτων πολεμίων τῷ κράτει ἐνεργειῶν. Ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεοῦ κελεύει· ἐκ τῆς προόδου τῶν ἐνεργειῶν, ἐκ τῶν γενομένων ἐν Πρεβέζῃ ἀφθόνων συλλήψεων τῷ ἐγκρίτῳ μελῶν τῆς πόλεως ταύτης, ἐκ τῶν πολυμερῶν ἀνακρίσεων δὲν ἐξήλθεν ἀπολύτως τίποτε, διότι οὐδὲν ἀκριβὲς ὑπῆρχε· τὸ ἀστείον εἶνε ὅμως ὅτι ἡ Πύλη διεμαρτυρήθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως, διότι κατὰ τὴν γενεμένην ἐκεῖ δοξολογίαν κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου, δὲν ἐμνημόνευσε τὸ ὄνομα τοῦ Σουλτάνου, ὅπερ εἶνε ἄλλως τε ψευδέστατον, ἐν ᾧ ὁ μουτεσερίφης Πρεβέζης ἐνήργει συλλήψεις καὶ ἀνακρίσεις πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ ρόκα ἣν διένειμεν ὁ Μητροπολίτης Πρεβέζης προήρχετο ἐκ χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἐν μεγάλῃ ποσότητι ἡ βασιλίσσα Ὀλγα εἶχε στείλει εἰς τὸν Μητροπολίτην δι' ἐθνικοὺς σκοποὺς. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου καταφαίνεται ὅτι μεγάλη σύγχυσις ἐπικρατεῖ εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀρχόντων ὡς πρὸς τὸ γεγονός τοῦτο· ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ταύτης συγχύσεως, ἐκ τῶν παραλόγων καὶ ἐντελῶς μωρῶν ἐνεργειῶν τῶν ὁργάνων τῆς κυβερνήσεως ἐξάχουσι μερικοὶ ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτῶν ἦτο καταχθονιώτατος, νὰ ἐνεργήσωσι δηλὰ ἡ πολλὰς συλλήψεις χριστιανῶν ὡς συνενόχων

δῆθεν τοῦ Ἀρχιερέως καὶ νὰ βασανίσωσι, φονεύσωσι καὶ ἐξορίσωσι αὐτούς· ἐὰν δὲ δὲν ἐπραξαν τοῦτο, παρεκωλύθησαν ἀπὸ τὴν ἐντονον στάσιν, ἣν ἔλαβον κατὰ τῆς συλλήψεως τοῦ ἀρχιερέως οἱ πρόξενοι ὧν τῶν Δυνάμεων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἰταλοῦ προξένου, περὶ τῶν ἀγαθῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὁποῖου πολλὰ θὰ γράψωμεν προσεχῶς. Εἶχον δὲ καταφορὰν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἐρεθισθέντες ἐκ τοῦ ἀκράτου καὶ ἀπροκαλήπτου ἐνθουσιασμοῦ, ὃν διέχυσαν κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐτελέσθη ἡ δοξολογία οἱ χριστιανοὶ τῆς πόλεως ἐκείνης. Δὲν εἶνε παράξενον νὰ διέτρεξε καὶ τοιαῦτον φοβερόν κίνδυνον.

Ὁ μητροπολίτης κ. Κοσμάς πρὸ τῆς συλλήψεως τοῦ εἶχε ζητήσῃ ἄδειαν ὅπως μεταβῇ εἰς Κων]πολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ λουτρά Κάρλσβαδ, μὴ ἐπιτραπέντος αὐτῷ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑδάτων τοῦ Λευτρακίου. Ἐνεκα δὲ τῆς συλλήψεως τοῦ ἐπετράπη αὐτῷ νὰ μεταβῇ εἰς Κων]πολιν διὰ Βιτωλίων καὶ οὐχὶ πλέον διὰ Πρεβέζης. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέρριψεν ὁ Κοσμάς καταρωθῶν δὲ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν Πατριρχείων νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ. Οἱ κάτοικοι Πρεβέζης ἐνθουσιασθέντες πλέον ἐκ τῆς ἀξιοπρεποῦς στάσεως τοῦ Κοσμά ἐξήλθον εἰς προὔπαντησιν αὐτοῦ· ἀπὸ πρωῒας δέ, κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἐπανέλθῃ, ἤχουν θεωρυθῶς οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν Πρεβέζης.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁκτὼ ἄγνωστοι ἐνοπλοὶ μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Πολύτισαν, ἀριθμοῦν τριακοσίας περίπου οἰκογενείας καὶ συνέλαβον περὶ τὴν 2αν περίπτου ὥραν τουρκιστὶ τὸ ἐσπέρας, ἐνῷ εἰσέτι οἱ κάτοικοι εὐρίσκοντο εἰς κίνησιν, τὸν αὐτόθι καταστηματοῦρχον καὶ ἐκ τῶν εὐπόρων ὁπωσδήποτε κατείκων κ. Ἰω. Ἀθανασίου Κοταινότην. Οἱ λησταὶ ἂν καὶ ὀλίγοι εἶχον λάβει ἅπαντα τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως ἀπομακρύνωσι πᾶσαν ἐκ μέρους τῶν κατείκων ἐπίθεσιν. Ἐταξαν φρουροὺς εἰς τὰ κυριώτερα σημεῖα καὶ δύο ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθον εἰς τὸ κατάστημα εἰς οὗ τὴν θύραν ἔθεσαν ὡς φρουρὸν τρόπον τινὰ ἕνα τῶν διδασκάλων ἐὰν δὲν ἀπατώμηναι εἰς ὃν παρήγγειλαν νὰ εἰδοποιῇ τοὺς ἐπιτιθεμένους κατέικους ἢ πυροβολοῦντας νὰ παύσωσι πᾶσαν ἐπίθεσιν διότι οἱ ἐντὸς εὐρίσκόμενοι λησταὶ ἤθελον φονεύσει πάντας. Τοῦτο καὶ ἐγένετο. Ἀλλὰς τε οἱ κάτοικοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιτεθῶσι διὰ τῶν ὁπλῶν κατὰ τῶν ληστῶν ὡς ἔχοντες παληκοκαρμυῖνες καὶ ἰκανὰ (τσιφτέδες) χρήσιμα μόνον διὰ τὸ κυνηγίον, ἐνῷ οἱ λησταὶ ἦσαν ὀπλισμένοι δι' ὀπλοπονημῶν ὁπλῶν καὶ συνεπῶς εἰς ληστὴς ἠδύναντο νὰ τεθῇ εἰς φυγὴν ἅπαντας. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπὶ πολλὴν ὥραν διέμεινον ἐντὸς τοῦ καταστήματος τὰ πάντα ἐρευνῶντες καὶ ὑποβάλλοντες εἰς πᾶσιν τὸν καταστηματοῦρχον ἔλαβον ἐπὶ τέλους παρ' αὐτοῦ ὅσα εἶχεν εἰς μετὰ τὰ ἦτοι ἐννέα περίπου χιλιάδας γρόσια καὶ ὅτι ἄλλο ἠδύναντο ἐκ τῶν ἐν τῷ καταστηματι εὑρεθῆναι καὶ ἀπῆλθον σαλπίζοντες καὶ ἐμποιοῦντες οὕτω τρέμοντες εἰς τοὺς κατέικους. Ἀφ' οὗ τὸ γεγονός ἐγνώσθη εἰς τὰς ἀρχὰς Βοστανίας ἀπεστάλη ὁ γιούρμπας μετὰ χωροφυλάκων πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν καὶ ἐνέργειαν ἀνακρίσεων ἄγνωστον ἐὰν θὰ καταβῇ ἢ νὰ ἀνα-

— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτευσεως κ. Θεόδ. Λιγυριάνης ἐν συνοδείᾳ φίλων αὐτοῦ ἐπισκέφθη Μεσολόγιον, Αἰτωλικόν, Ἀργίκιον κτλ. ἐν ἐγένετο δεκτὸς ἐνθουσιᾶς ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ καὶ τῶν κατοίκων. Ἐπανακοίμῃσι δὲ πρὸς αὐτάς εἰς Ἀθήνας. Τὸ λυπηρὸν ὅμως τοῦ ξειδέου τούτου ἐνεο ὅτι εἰσέτι δὲν ἐξημερώθη λιτικῶς ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καὶ παρόστιμον εἰς θέματα τῆς ἀναγνώσεως εἰς τὰς Ἀθηναϊκάς ἀδελφεύς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει δύο τηλεγραμμάτων, ὧν τὸ μὲν ἔλεγεν ὅτι ἐγένετο τῷ Δη-
λιανῶν ἐνθουσιᾶδος ὑποδοχῇ, τὸ δὲ περὶ πά-
σαν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τὸ ὅλον πάντες ἀνθρώ-
ποι. Καθ' ἡμᾶς ταῦτα εἰσὶν ἀνάμυστα εἰς πο-
ας συγκατασκευάσιμα Κρατῶν καὶ προκειμένου
ἐν πολιτικῇ εἰς ὁ Δηλιανῶν. Οὗτος, ὡς
ἐκρήξω, μετέβη εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς μελέ-
της καταστάσεως τοῦ τόπου. Ἀφοῦ δὲ πρώ-
τον ἐπισκεπτεται τὰς ἐπαρχίας ταύτας
φόρον, οὐ μόνον τῶν ὁμοφρονοῦντων αὐτῷ
ῖτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀντιθέτων εἰσέτι, ἤτοι
ἐπιδεικνύσει πρὸς αὐτὸν αἰσθημάτων φιλο-
καί καὶ φιλοπροσύνῃς καὶ ἂν ἔχω τι νὰ ἐκ-
σαι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου νὰ τὸ
ῶσιν ἀνεξερετήτως πρὸς τὰ πολιτικά αὐτῶν
ήγματα, διότι τὸν Δηλιανῶν δὲν πρέπει
ἐξετάζωμεν μόνον ὥς κυβερνήτην τῆς χώρας,
ἀλλὰ καὶ ὡς ἄπλου μέλος τοῦ κοινοβουλίου
καὶ γινώσκῃ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς χώρας
πάντοτε κύρος. Εἰς μάλιστα ὑπουργικὸς
λευτής ἐν Ἀργυνῷ φορηθεὶς φρίνεται μήπως
ληλιανῶν δια τῆς ἐκεῖ ἀφίξεώς του τοῦ ἀρ-
τὴν ἐξουσίαν διοργανώσεων ἀντιδιαδήλωσιν
λόγον ἐξεφώνησας κατ' αὐτοῦ. Ὅλα ταῦτα
τυροῦσιν διὰ τὴν καταβολὴν εἰσὶν ἐν ἀπο-
ρωμένῳ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κομπουρικῆς.
ῆς. — Συγκεκριμένη ἡ 20 συνέλευσις τῆς
πορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ
τίμιον τούτου σωματείου ὅπερ μετὰ τὸν
ἀνασσὸν ἐν χρόνῳ μικρῷ πολλὰ ἐπέτελεσεν
κα περισυλλέξαν τὰ σπουδαιότερα μνημεῖα τῆς
γεννηθείσης Ἑλλάδος· ἐγένοντο αἱ ἀκριβε-
καὶ ἐξελέγη ἐκ νέου τὸ αὐτὸ σχεδὸν δικαι-
ον συμβούλιον. — Τὴν παρελθούσαν Κυρια-
ἐγένετο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐκλογὴ τοῦ
Πρυτάνεως διὰ τὸ ἐπίον ἔτος 1901-1902.
ἐλέγη δὲ ὡς τοιοῦτος ὁ καθηγητὴς τῆς λατι-
νικῆς φιλολογίας κ. Σ. Σακελλαρόπουλος. —
εροσλήθη ἡ καταδάφισις τοῦ ὑπουργείου τῶν
νομικῶν ὁ χώρος αὐτοῦ θὰ μετατραπῇ εἰς
ον, ὁ δὲ εἰς τὸ βάθος κήπος θὰ χρησιμοποίη-
τὴν ἀνέγειρον τῆς νέας Βουλῆς. Τὸ νέον ὑ-
γεῖον θὰ ἀνεγερθῇ εἰς τὸν χώρον τοῦ ἐθνι-
τογραφείου, ὅπερ θὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν
Πατριαίαν.

— Δι' ἐπιστολῇ τῆς λίαν φιλόφρονος πρὸς
Σύλλογον «Παρνασσῶν» ἡ ρωμανική Ἀ-
μία, συνάπτουσα ἀμοibaίας σχέσεις, ἀπο-
λεί πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν βιβλιοθήκην του
ἐμισποῦσας αὐτῇ, ὑπερβαίνουσας τοὺς
τόμους. Τὴν σπουδαίαν ταύτην δωρεάν κο-
ὲ ἀρκούντων νέες προσθετικαὶ τῆς Ρου-
ας κ. Δ. Γελάς, μέλος τοῦ «Παρνασσῶ». —
Κατὰ τηλεγράφου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
σωματικῶν, ἐπὶ ἐκείνῃ εἰς Κοιν) πολὺν προ-
ς, ἐκ Βουκουρεστίου ἐρχόμενος, ὁ παρὰ τῇ
θεῖ Ἑλληνικῇ Προεδρίᾳ στρατιωτικὸς ἀκό-
μος τῆς Ἑλλάδος κ. Κονταντίνης. —
βασιλεὺς τῆς Ρουμανικῆς Κάρολος προ-
σεν εἰς τὴν Ρουμανικὴν Ἀκαδημίαν εἰκόνα
ιστώσαν τὴν ἐν Ἀδελφία συνέντευξιν του
αὐτοῦ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. — Ἐπὶ τῇ
αστικῇ ἐορτῇ τοῦ Διαδόχου, ἐβλήθη προχθές
λογία εἰς τὸ Ἀνάκτορον. Εἰς τὸ ἐν τῷ Ἀ-
τόρῳ τοῦ Διαδόχου ἀνέστη ἐν βέλῃ ἐν γενρά-
ων πολλοί. Τὴν μεσημβρίαν παρευρέθη εἰς

τ' Ἀνάκτορα οὐκ ἐγενεῖσιν πρόγευμα. Ὁ Διάδοχος ἔλαβε συγχαρητήρια τηλεγραφήματα παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Ἐκ τῶν πρώτων ἐτήλε-γράφησεν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος. — Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου προήχθησαν εἰς ἀνώτερον παράσημον ἐκείνου τὸ ὅποιον ἔφερον μέχρι τοῦδε· οἱ καθηγῆται τοῦ Πανεπιστημίου κκ. Σακελλαρόπουλος καὶ Ἀργυρόπουλος, προήχθησαν εἰς τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιάρχων. — Ἐγνώσθη ἐπισήμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι περὶ τὰ μέτα τοῦ Αὐγούστου κατερχονται εἰς Ἑλλάδα Ρουμῶνοι φοιτηταὶ ἐκ Βουκουρεστίου, ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὰς Ἀθήνας, ἐκδράμωσι δὲ καὶ εἰς τὰ διάφορα ἀρχαιολογικὰ κέντρα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν ὁ ἐκ Κάτω Βίτσης κ. Κωνσταντῖνος Βυζάντης.

— Ἀφίκετο ἐκ Σοποτσελίου ὁ κ. Νικόλαος Καψίφας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν καὶ ἐκ Καπεσέβου ὁ κ. Γεώργιος Σαρηγιάννης μεταβαίνων διὰ Καβάλλαν.

— Ἀφίκοντο ἐκ Κάτω Σουδενῶν οἱ κκ. Θεοχάρης Ντάμης, Ἰωάννης Βράντας, Στέφανος Σιδόρος ἡ Φρουκλίνης καὶ ὁ κ. Γεώργιος Σακελλαρίδης, ὅστις ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν.

— Ἀφίκοντο ἐκ Καΐρου οἱ κκ. Χαράλαμπος Εὐνός καὶ Μιχαὴλ Γιούσιος καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Μόλιστα καὶ οἱ κκ. Κωντῖνος Γ. Μακρυγιάννης καὶ Κωντῖνος Στρατσιάνης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Κεράσον.

— Ὁ ἐξ Ἀρτσίστης μαθητὴς τῆς Δ' τάξεως τῆς σχολῆς τοῦ «Παρασσού» Ἰωάννης Ζαρόπουλος κατὰ τὰς γενομένας ἐξετάσεις ἡρίστευσεν ἀξιώθεις τοῦ πρώτου βραβείου, τιμήσας οὕτω τὸ Ἑπαιρωτικὸν ὄνομα.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΜΝΗΣΟΥΝΟΣ

«ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΙΙΑΣ»

ἐκφωνηθεὶς εἰς τὸ μνημόσυνον τῶν εὐεργετῶν τῆς Σχολῆς καὶ κοινότητος Σκαμελίου (Ζαγορίου) ὑπὸ τοῦ Θεοφάνους Δ. Φραγκοῦλη πτυχιούχου τῆς Ριζαρείου σχ. καὶ Ἑλληνοδιδασκάλου

» Ἀδαπάνητός ἐστι τῆς εὐποιίας ὁ πλοῦτος· ἐν τῷ δίδοναι γὰρ λαμβάνεται καὶ ἐν τῷ σκορπίζειν συνάγεται. (Ἀπολλώνιος)

Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς!

Ἀγαπητοὶ μοι συμπατριῶται!

Πᾶσα σήμερον καρδίᾳ ἐκ τῶν ἰδίων αἰσθημάτων ἐν τῇ πανδημίᾳ ταύτῃ ἡμέρᾳ πάλλει! Αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης κυκλοῦσι σήμερον τὴν καρδίαν παντός ἀληθοῦς χριστιανοῦ. Ἀφ' ἐνός μὲν διότι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τελεῖται ἡ κατὰ τῶν εἰκονομάχων λαμπρὰ τῶν ὀρθῶς φρονούντων νίκη, ἀφ' ἐτέρου δὲ, διότι ἡ ἡμετέρα κοινότης τελεῖ εὐχὰς καὶ δεήσεις ὑπὲρ τεθνεώτων τε καὶ ζώντων εὐεργετῶν τῆς μικρᾶς ταύτης πατρίδος μας. Καὶ περὶ μὲν τῆς τῶν εἰκονοφίλων νίκης πολλὰ πολλάκις ἀπὸ τῆς ἱεῖρας ταύτης θέσεως ἐλέγχθησαν, περὶ τῶν εὐεργετῶν δὲ ἐπιβάλλεται ἡμῖν καθήκον, ἵνα εἰπώμεν, ὅπως πάντες γνωρίσωμεν τῶν προγόνων ἀπόγονοι εἴμεθα καὶ ἐὰν τὰ ἐκείνων ἔχνη ἀκολουθεῖντες εὐεργετῶμεν τοὺς δυστυχεῖς καὶ ἀναπήρους ἢ πρὸς ἑτέραν τινὰ ὁδὸν ἐτράπημεν. Πρὶν ὅμως διεξέλθω τὰ περὶ εὐεργετῶν ἐπιτρέψατέ μοι, παρακαλῶ, νὰ ὁμιλήσω περὶ εὐποιίας καὶ ἐλεημοσύνης, θέματος, πιστεύω, καταλλήλου διὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, διότι ἐκ τῆς εὐποιίας κινούμενοι οἱ αἰετῆστοι ἐκεῖνο ἄνδρες πολλαχῶς εὐηργέτησαν τὴν πατρίδα ἡμῶν.

Ἐπὶ τούτῳ ὅμως παρακαλῶ τὸν Ὑψιστον, ὅπως ἐνισχύσῃ με καὶ ὥς δεῖ νὰ διεξέλθω τὸ λαμπρὸν τοῦτο θέμα, ἡμᾶς δὲ φωτίσῃ ἵνα ἀκούσῃτε αὐτοῦ.

Α'.

Εὐποιία ἢ ἐλεημοσύνη εἶνε ἐσωτερικὴ τις διαθέσις κινουσα τὸν ἄνθρωπον εἰς πλήρωσιν εὐγενῶν διαθέσεων πρὸς ἀνακούφισιν πασχόντων ἀδελφῶν. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ὁ θέλων νὰ εὐεργετήσῃ τινὰ πρέπει νὰ αἰσθάνηται τὴν ἀγάπην τὴν ὅποιαν ὀφείλει νὰ ἔχῃ πρὸς τὸν ὕλη.

δι' ὃ τὸν συγκαίρομεν καὶ τοῦ εὐχόμεθα μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχίας νὰ ἐξακολουθῇ τὰς σπουδὰς του.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τοὺς Ἀδελφούς Χάϊτα ἐν Βουκουρεστίῳ. Δ. Βα-νακούλην εἰς Βραΐλαν, Γ. Κοντογιάννην εἰς Πιτέστι, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισσιᾶδην, οἱ ἐν Καΐρῳ εἰς τὸν κ. Χαρίσην Βασιλείου, οἱ ἐν Πόρτ-Σαῖδ εἰς τὸν κ. Η. Κετσωνέδην, οἱ ἐν Τρικκάλοις εἰς τὸν κ. Μ. Σπυράκον, οἱ ἐν Δαρίσση εἰς τὸν κ. Ζοδγκον, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μιχ. Χαρέτιον, εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τοὺς Ἀδελφ. Δοσίου εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Κάδμος» Οἱ ἐν Καρόιτση εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Αἰτωλικῷ εἰς τὸν κ. Η. Διπλαμήτσον. Οἱ ἐν Λαυρίῳ εἰς τὸν κ. Δ. Γκάτσον. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσον εἰς Καρναμπάτ καὶ Δ. Μουτσόπουλον εἰς Φιλιππούπολιν. Οἱ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ εἰς τοὺς κ. κ. Καρέτσον καὶ Χατζόπουλον.

— Ἐκαστος τῶν κ. κ. συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐντός συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὥσπερ αὐτοὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν τῶν.

κῶς πάσχοντα καὶ εἶτα νὰ πράττῃ κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀγάπης, ἵνα καὶ ἡ πρᾶξις ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀξίαν. Ναί, ἀγαπητοί, τότε πᾶσα ἀγαθὴ πρᾶξις ἔχῃ ἀξίαν καὶ φέρει ἀποτελέσματα, ὅταν πράττηται ἐξ ἐσωτερικῆς ἀγαθῆς διαθέσεως, ἄλλως εἶνε ὑπόκρισις, ἢ ὁ Θεὸς μισεῖ. Ὁ Ἀπολλώνιος ὁμιλῶν περὶ εὐποιίας λέγει ἡ ἀδαπάνητός ἐστι τῆς εὐποιίας ὁ πλοῦτος· ἐν τῷ δίδοναι γὰρ λαμβάνεται, καὶ ἐν τῷ σκορπίζειν συνάγεται» δηλαδὴ εὐποιία εἶνε πλοῦτος, ὅστις δυσκόλως δαπνάζεται, διότι ἐνῷ τις δίδει ἀφ' ἐνός, ἀφ' ἐτέρου λαμβάνει καὶ ἐνῷ σκορπίζει ἀφ' ἐτέρου συνάγει. Ἀληθῶς ἀγαπητοί, ἐνῷ τις εὐεργετῇ τὸν πτωχόν, λαμβάνει ἀφ' ἐτέρου μισθὸν ἑκατονταπλασίονα, παρὰ τοῦ οὐρανοῦ πατρός· διότι «ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει Θεῷ, κατὰ δὲ τὸ δόγμα αὐτοῦ ἀνταποδοῖσιν αὐτῷ» (Παρ. ιθ'. 17) καὶ ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός» (Παρ. κβ'. 8) καὶ ἀλλαχοῦ «εὐποιήσον εὐσεβεῖ καὶ εὐρήσεις ἀνταπόδομα, καὶ εἰμὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ ὑψίστου. Ἐὰν εὐποιῇς γνῶθι τί νί πείεις καὶ καὶ εἶσαι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου» (Παρ. ιβ'. 2). Ὁ δὲ θεὸς Παῦλος γράφων πρὸς Ἑβραίους (κεφ. ιγ'. 16) λέγει: «τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τιαύταις γὰρ θυσιαῖς εὐαρεστήται ὁ Θεός.» Ἡ ἐλεημοσύνη πρέπει νὰ γίνηται πρὸς πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῆς, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ἐλαύνωνται ὑπὸ κερδοσκοπικῶν σκοπῶν, διότι τότε ἀμαυροῦται ἡ ἀξία αὐτῆς καὶ οἱ ἐλεοῦντες καθίστανται ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῆς. Πολλάκις, ἀδελφοί, βλέπετε ἀνθρώπους ρωμαλέους καὶ ἰσχυροὺς, ἀλλὰ ῥάκη ἐνδεδυμένους μὲ στερεὰς μακρὰς ράβδους ἐν χερσὶ καὶ μὲ σάκκους ἐκ τῶν ὡμῶν ἀνηρετμένους ἐπαιτοῦντας κατὰ παράδοξον ἀληθῶς τρόπον. Εἰσέρχονται εἰς τὰ χωρία ἀνευ προηγουμένης ἀδείας καὶ ἐπισκέπτονται πᾶσας τὰς εἰκίας μέχρι τῆς καλύβης τοῦ πενεστάτου! Γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τσοῦτον ὄχληροι πρὸς τοὺς ἐλεοῦντας, ὥστε ἐγείρουσι τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν. Κραυγάζοντες ἐπαιτοῦσιν ἄρτον, λαμβάνοντες αἰτούσιν οἶνον, τυρὸν, ἄλευρον καὶ τὰ παρόμοια! Τέλος δ' ἀπέρχονται τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ πωλήσῃ τὰ ἔλῃ καὶ μεταβάλλουσιν αὐτὰ εἰς χρήματα! Ὡς πόσον τὰ φθειρόντα καὶ ἐπιτετηδευμένα ταῦτα ὁ τῆς καταμαστίζουσι τὰς κοινωνίας καὶ προσβάλλουσι τὴν ἀξίαν τῆς κοσμοσωτηρίου ἐλεημοσύνης; Ἐλεοῦντες καὶ ἐ-

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΤΖΟΥΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Παθολόγος, Γυναικολόγος
Συφιλιδικά.

Μετὰ δεκαετὴ ἐξάσκησιν εἰδικῶς ἐν Παρισίοις ἐπὶ πενταετίαν τελειοποιηθεὶς. Νοσήματα Στήθους, στομαχο-ἐντερο-ἥπατο-νεφρικά, λευκορροία δυσμηνόρροια, κάμψης, ὄγκοι, Μήτρας στειρώσεις κλ. Σύφιλις, Βλεννόρροια, στενώματα, ἀνικανότης, Σπερματορροία κλ.

Πιστὴ καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν τη νεωτέρα ἐπιστήμη γνωστῶν θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ τελειοτάτων εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

Ἀσηψία Ἀντιστηψία

Ὁδὸς Προαστείου 48

Ὁραὶ 8—10 π. μ. — 2—4 μ. μ.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η ΠΡΕΒΕΖΑ

Ἀνδρέου Δ. Λαχανᾶ

127 Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 127

Εἰς τὸ γνωστὸν τοῦτο Κουρεῖον τοῦ ῥέκτου κ. Λαχανᾶ εὐρίσκει τις ἄκραν περιποίησιν καὶ καθαριότητα. Μία ἐπίσκεψις δύναται νὰ πείσῃ πάντας τοὺς προσερχομένους.

λεοόμενοι πρέπει νὰ γνωρίζωσι τὸν τρόπον τοῦ οἰδεῖν καὶ λαμβάνειν, δηλὰ δὴ οἱ μὲν, κατὰ τὰς ρήσεις τοῦ Σωτῆρος ἐμὴ γνῶτω ἡ ἀριστερὴ σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου», οἱ δὲ, νὰ μὴ ἐλαύνωνται ἐκ πλεονεκτικῆς τινος τάσεως, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης· τότε ἡ ἐλεημοσύνη φέρει χριστιανικὴν χαρακτῆρα, ὡς λέγει ἡ ἀγία γραφή: «Τέκνον τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐνδεεῖς· ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς καὶ μὴ παρελκύσῃς ὁδὸν προσδεμένου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ· ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς τὸν ὀφθαλμόν σου· καὶ κλῖνον πτωχῷ ἄλύπως τὸ οὖς σου». (Σοφ. Σειράχ. δ' 1-7).

Ὅποια δ' ἀγαπητοί, νομίζετε ὅτι εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς εὐποιίας; Εἶνε τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα, ὥστε εἶνε ἀδύνατον ὁ ἀσθενὴς μὴ κάλαμος ἀρκούντως νὰ περιγράψῃ καὶ ὡς εἶναι ἡ ἀπαριθμήσῃ. Ὑπὸ τῆς εὐποιίας εἶνε ἀνιδρωμένα μεγαλοπρεπῆ κτίρια· ἔχουσι κατατεθμένα μεγάλα χρηματικά ποσὰ καὶ παντοειδεῖς προπορὰ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς εὐποιίας. Εἰς πᾶσας τὰς πόλεις ὑπάρχουσι πλεῖστα ὅσα εὐεργετικὰ καταστήματα ἅπαντα προΐοντα τῆς εὐποιίας. Εἰς τὰ χριστιανικὰ ταῦτα καταστήματα ἀνακουφίζεται τὸ γῆρας δυστυχῶν γερόντων, θεραπεύονται αἱ ἀσθενεῖαι ἀπόρων ἀσθενῶν, εὐεργετοῦνται πτωχοὶ πειναλέοι καὶ γυμνητεύονται προστατεύονται ὀρφανὰ· ὑπὸ τῆς εὐποιίας εἶνε ἐκτισμένοι μεγαλοπρεπεῖς ναοὶ ἐν οἷς διαλαμβάνει τὸ κάλλος τῆς τέχνης καὶ συγκρατεῖται τὸ θεολογικὸν συναίσθημα. Ὑπὸ τῆς εὐποιίας εἶνε ἰδρυμένα μεγάλα καὶ μικρὰ σχολεῖα πρὸς ἐκμάθησιν γραμμάτων εἰς δυστυχεῖς νέους ἐπιμενέμενους παιδείας τῆς φωτιστικῆς καὶ χρυσῆς ταύτης λαμπάδος. Ὑπὸ τῆς εὐποιίας κινούμενοι καὶ οἱ αἰετῆστοι τῆς σχολῆς καὶ κοινότητος ἡμῶν εὐεργετῇ διαθέσαν τὸν ὀβολόν των πρὸς περιθαλψὴν πτωχῶν, πρὸς ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν σχολειῶν, πρὸς μισθοδοσίαν ἱατροῦ, πρὸς πληρωμὴν φαρμάκων, πρὸς διατήρησιν ὑφαντηρίων καὶ ἐν γένει ἐπ' ἀγαθῷ τῆς γεννητείας των. Ὑπὸ τῆς εὐποιίας κινούμενος ὁ τρισεβάστος Μονάρχης καὶ Αὐτοκράτωρ πᾶσιν τῶν Ρωσῶν ὁ νῦν εὐκλεῶς βασιλεύων Νικόλαος ὁ Β' ἐπλήρωσεν ἐκ τοῦ ταμείου του 1712 χιλιάδας ρούβλια, ὅπως ἐλευθερώσῃ τὰ ὑπολειφθέντα τῆς σχολῆς κτήματα, περὶ ὧν κατωτέρω ποιησώμεθα λόγον.

(ἀκολουθεῖ)